

VERHALEN MET DOE-MOMENT

De steen op de palmboom (Lucas 18, 18-30)

Ben Saduk leefde in een klein dorp aan de rand van een woestijn. Hij had er plezier in dingen stuk te maken en er was altijd wel iemand met wie hij ruzie had. Op een dag maakte hij een wandeling. Plots stond hij voor een piepkleine palmboom. Die boom durfde zomaar midden op zijn pad groeien! Hij nam een grote steen die hij op de kleine kruin van de boom legde.

“Zo!”, zei Ben, “nu zal je geen grote boom meer kunnen worden. Dat zal je leren te groeien waar ik wil wandelen.” De kleine boom zakte bijna weg onder het gewicht. Maar omdat de boom niet dood wilde deed hij toch, dag na dag, zijn best te blijven groeien.

Doordat hij de kracht moest vinden om de steen mee omhoog te heffen, duwde hij zijn wortels dieper en dieper de grond in, waar hij voldoende water en voedsel vond. Langzaam maar zeker groeide de palmboom. Doordat zijn wortels zo diep zaten, kon hij zandstormen trotseren en werd hij zelfs de grootste palmboom van de omgeving.

Jaren later wandelde Ben Saduk opnieuw door de woestijn. Plots kon hij zijn ogen niet geloven. Hij stond vlak voor een reusachtige palmboom die op zijn wandelpad had kunnen groeien. Hij keek omhoog en zag op de palmboom een grote steen liggen. Ben was erg bang dat de palmboom hem zou herkennen en wraak zou willen nemen. De palmboom boog zich een beetje en zei: “Dank je wel, Ben. Dankzij jouw steen ben ik groot en sterk kunnen worden.” Ben Saduk was zo verwonderd dat hij sindsdien besloot geen zaken meer stuk te maken. Hij wou zelf worden zoals de grote palmboom die hij eerst kapot had gewild.

Opdracht

Op een blad staat een palmboom afgebeeld, die net zoals in het verhaal enkele stenen op zijn kruin moet torsen. De palmboom stelt de persoon voor. De stenen op de kruin zijn gelegd door mensen die een grote rol in iemand zijn leven hebben gespeeld. Vaak hebben deze personen iets geëist. Ze hebben een ‘steen’ op jou gelegd, zonder dat ze je er kwaad mee wilden doen. We noteren in de stenen wat die taak inhield en hoe we er sterker door geworden zijn.

Geweldloosheid (Matteus 5, 38-48)

De priester Klemens Hofbauer uit Wenen zorgde zo goed als hij kon voor de armen van zijn stad. Op een dag hield hij met zijn hoed in de hand een omhaling in een restaurant om geld in te zamelen voor zijn armen. Zo kwam hij aan een tafeltje waar een man zat die de kerk en alles wat erbij hoorde haatte. De man zei: 'Hoe durft u mij om geld te vragen?' En hij spuwde de priester in het gezicht. Klemens Hofbauer nam kalm zijn zakdoek en veegde zijn gezicht af. Daarop zei hij: 'Dat was voor mij. Geeft u nu alstublieft nog iets voor mijn armen'.

De man was zo diep onder de indruk dat hij de hele inhoud van zijn portemonnee in de hoed van de priester gooide.

Opdracht

In kleine groepjes wordt er nagedacht over het beluisterde verhaal.
Wat kunnen we eruit leren? Vind je het goed wat de priester doet?
Wat vind je van de reactie van de man?

Het gele badeendje (Matteus 7, 15-20)

Er was eens een meisje dat verliefd werd op een jongen omdat hij zo verschrikkelijk mooi was. Toen hij bij haar op bezoek kwam na een verre reis, vroeg ze hem of hij geen bad wilde nemen. Ja, dat vond hij best, een bad zou hem goed doen. Nog een kwartier later kwam hij uit de badkamer met het gele plastic eendje in zijn hand. 'Wie speelt er op achttien jaar nog met zo een ding?', zei hij spottend. Het meisje werd niet enkel beschaamd, maar was op slag ook wat minder verliefd. Ze vond de jongen helemaal niet meer zo mooi. Toen hij wegging, was ze bijna blij dat hij weg was.

Op een andere keer werd ze verliefd op een jongen omdat hij zo verschrikkelijk verstandig was. Een keer komt hij bij haar op bezoek. Omdat hij van een verre reis terugkwam, vroeg zij hem of hij niet graag een bad wou nemen. Dat wou hij best, maar toen hij terugkwam, vroeg hij honend: 'Speel jij nog met een plastic eendje in bad?' Het meisje werd droevig, maar was ook niet meer zo verliefd op deze jongen, die lang niet meer zo verstandig leek.

Toen werd ze verliefd op een gewone jongen die helemaal niet zo verschrikkelijk mooi was en helemaal niet zo verschrikkelijk verstandig, maar die ze wel heel lief vond. Op een dag kwam ook hij haar na een verre reis bezoeken. Ze vroeg hem ... jawel. Na een uur was hij nog niet terug. Zij ging naar boven en klopte aan. 'Kom eens kijken', zei hij vrolijk. 'Heb jij ook al gemerkt hoe hoog het gele eendje springt,

wanneer je het onderduwt en weer loslaat? Dan zegt dat eendje 'brublbrbl'.

Met die jongen is het meisje later getrouwd!

Opdracht

Er wordt van het verhaal een stripverhaal gemaakt met lege tekstballonnen. Voordat het verhaal wordt verteld, vult iedereen de tekstballonnen in. Daarna pas volgt het verhaal. Er kan achteraf ook een cartoon getekend worden over het volledige verhaal of een deel ervan. Wanneer heb jij laatst een zorgeloos kinds moment beleefd?

Zaadjes (Matteüs 5, 1-48)

Een jongeman droomde dat hij een kleine winkel binnenging. De winkel lag afgelegen aan het einde van een kleine, doodlopende straat. Eigenlijk kon je helemaal niet zien dat er daar een winkeltje was. Als hij het kaartje 'open' niet had zien hangen aan de deur, was hij waarschijnlijk doorgelopen. Zijn boodschappen had hij allemaal gedaan. Hij ging binnen louter uit nieuwsgierigheid. In de winkel zag hij geen open rekken, enkel gesloten kasten. Achter de toonbank stond tot zijn verwondering een engel.

'Wat verkoopt u, meneer?', vroeg hij. 'Alles wat je maar wilt', antwoordde de engel vriendelijk. De jongeman dacht even na. Het ene droombeeld na het andere kwam in hem op. Hij zou een eiland voor zich alleen wensen. Hij zou een fiets kunnen hebben die kan vliegen, een eigen snoepwinkel en pretpark ... Toen dacht hij aan zijn ouders en het nieuws van de vorige dag. Hij zei: 'Ik zou graag nooit-meer-oorlog kopen. En alle-mensen-hebben-werk en geen-onderdrukking-meer en ...'

'Ho maar, beste jongeman', zei de engel, 'je hebt me niet helemaal begrepen, vrees ik. We verkopen hier geen vruchten, enkel zaadjes.'

Opdracht

Iedereen noteert een raad of tip op een steen die, door hem niet te vergeten, de groep toffer zal maken. Ondertussen staat er rustige muziek op. Met die stenen wordt in het lokaal een hoop gevormd. Hopelijk mag deze steenhoop net zoals de steenhopen in de bergen voor de groep een wegwijzer zijn naar een klein paradijs.

Bovenstaande teksten komen uit: 'Vlieg Icarus. Vlieg!' van Hans Jacobs.

'Mijn' handen ...

In de laatste dagen van de oorlog
werd een Duits dorp verwoest.
Na de wapenstilstand hielpen Amerikaanse soldaten
de boeren bij het herstellen van hun huizen.
Ook de kerk was zwaar beschadigd:
de muren moesten gestut worden,
en het middenschip moest overdekt worden.
Moeizaam zochten de soldaten
naar de brokstukken van een oud Christusbeeld,
dat in het bombardement vernield was.
Zorgvuldig pasten ze het beeld weer in elkaar,
en zetten het terug op zijn plaats.
Het zag er mooi uit,
alleen de handen ontbraken.
Die hadden ze niet kunnen terugvinden.

Toen schreef één van de soldaten op een bordje:
'I have no other hands than yours'.
(Ik heb geen andere handen dan de uwe.)

Opdracht

Er wordt een klein terrein afgebakend waarin voorwerpen worden verstopt.
Een geblinddoekte zoeker dient deze op te rapen op aanwijzing van de overige
groepsleden die zich verzamelen rond het vak. Ze mogen niet praten, enkel
klappen. Op die manier zijn de handen van de groep als het ware de ogen van
de zoeker.

Een man in de put

Een man viel in een put
en kon er niet meer uit.
Een meelevend iemand kwam langs
en zei: 'Ik voel met je mee'.
Een nuchter man kwam langs en zei:
'Het is normaal dat iemand in zo'n put valt.'
Een wiskundige berekende
hoe hij precies in de put was gevallen.

Een verslaggever vroeg:

'Mag ik van jou vernemen hoe je in deze put kwam?'

Een ander zei:

'Je verdient de put.'

Een klager zei:

'Je klaagt nu wel, maar heb je mijn put al gezien?'

Een optimist zei:

'Het had veel erger kunnen zijn.'

Een pessimist zei:

'Het zal nog veel erger worden!'

Een achtste man kwam voorbij,

zag de man,

pakte hem bij de hand

en trok hem uit de put!

Een glas melk

Faisel Aghmed was een arme jongen.

Elke dag verkocht hij spulletjes langs de deuren om zijn schoolgeld te kunnen betalen.

Op een dag had hij maar 10 cent in zijn zak.

Hij had zo'n grote honger

dat hij besloot om bij de volgende deur eten te vragen.

Maar toen hij aanbelde, vroeg hij gewoon een glas water.

De vrouw die opendeed vond dat hij er zo hongerig uitzag, dat ze hem een groot glas melk gaf.

Toen hij het uitgedronken had, vroeg hij: 'Hoeveel ben ik u schuldig?'

De vrouw zei: 'Helemaal niks, ik heb dat graag voor jou gedaan.'

De jongen bedankte haar.

Toen hij het huis verliet, voelde hij zich veel sterker ...

Jaren later werd de vrouw ziek.

De dokters stuurden haar naar een gespecialiseerd ziekenhuis.

Dokter Faisel Aghmed werd opgeroepen.

Toen hij hoorde uit welk dorp de vrouw kwam,

ging hij naar haar kamer en herkende haar meteen.

Hij gaf haar een speciale behandeling en deed alles om haar leven te redden.

Na een lange zware strijd werd de vrouw beter.
Dokter Aghmed vroeg aan het ziekenhuis
of hij onder de rekening iets mocht opschrijven.
Toen de vrouw de rekening kreeg,
- ze was er zeker van dat ze heel veel zou moeten betalen –
las ze onder de rekening de woorden:
'Rekening volledig betaald met een glas melk.
Ondertekend, Dokter Faisel Aghmed.'

Opdracht

Een glas melk moet zonder morsen verplaatst worden over een parcours door de groep. Deze mogen het glas zelf niet aanraken. Het glas mag enkel rusten op een gespannen zeil dat de groepsleden strak houden. Bij elke verplaatsing moet er goed gelet worden op de beweging van alle andere groepsleden, opdat het glas niet valt.

Bovenstaande teksten komen uit: 'Een parel voor elke dag' van Chantal Leterme.

De kikkers

Twee kleine kikkers vielen in een kruik vol melk. Ze konden er niet meer uitkomen.

De eerste kikker gaf al snel de moed op. ‘Het heeft geen zin dat ik hier blijf zwemmen’, zei hij. ‘Ik zal er toch nooit uit geraken. Dit is een uitzichtloze situatie’. En hij vouwde zijn pootjes dicht en liet zich naar de bodem zinken. Zo verdronk hij.

De tweede kikker had meer hoop in zijn hart. Hij zei: ‘God heeft me een kikkerhoofdje en kikkerpootjes gegeven. Ik zal doen wat ik kan. Ik wil niet zomaar opgeven. Ik wil leven.’ Hij roeide zonder ophouden met zijn pootjes, zo lang en zo krachtig dat de melk dik werd en veranderde in boter. Triomfantelijk ging de kikker op de klomp boter zitten en stak zijn kopje fier in de lucht.

Westers verhaal. Uit: Il était une foi, Pire e.a. Editions CRJC, Liège, 1996

Doe-moment

Een scheikundeproefje maakt het mogelijk om over water te lopen waaraan maïzena werd toegevoegd. In een klein opblaasbaar zwembadje is dit zeker haalbaar en zal dit ongetwijfeld aanslaan bij een jonge doelgroep.

<https://scheikundejongens.nl/2009/04/over-water-lopen-het-kan/>

Eén voetspoor

In de kerstnacht had ik een vreemde droom. Ik droomde dat ik over het strand liep, met God aan mijn zijde. Achter ons tekenden zich onze beide voetsporen af. Elke stap was een dag uit mijn leven. Toen ik zorgvuldiger keek, zag ik dat er sommige plekken waren waar er slechts één voetspoor zichtbaar was. En als ik terugtelde, bleken dat net de periodes in mijn leven te zijn waarop het slecht met mij ging: dagen van angst of tegenslag, van twijfel en egoïsme.

‘God!’, riep ik uit. ‘Jij hebt toch beloofd dat je bij mij blijft, alle dagen van mijn leven! Waarom laat je mij dan in de steek precies op de dagen dat ik problemen had? Waar was je toen?’

God glimlachte toen hij me antwoordde: ‘Vriend, de dagen waarop je slechts één voetspoor ziet, dat zijn de dagen waarop ik jou gedragen heb.’

Westers verhaal. Uit: Il était une foi, Pire e.a. Editions CRJC, Liège, 1996

Doe-momenten

- Het is misschien nogal basic, maar wel erg plezant: vrouwendragen! Je kan dit eventueel ook doen in mul zand.
<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/videozone/ookdatnog/1.2264458>
- Een estafette in twee ploegen waarbij de ene ploeg iemand probeert over te dragen, eventueel over een parcours, terwijl de persoon in kwestie zo min mogelijk nat/besmeurd mag worden. Vanaf de zijlijn probeert de andere ploeg deze persoon juist zo raak mogelijk te bekogelen met water of verf.

De ladder

Voor de droom van KSA over een nieuwe toekomst en een nieuwe wereld gebruiken we het beeld van een ladder.

Als leid(st)er
heb je een ladder nodig
om te blijven dromen
om te leven van je idealen
om te werken aan elkaars droom
om te bouwen aan de droom van de jeugdbeweging
om vast te houden aan Gods droom.

Leid(st)er zijn
is afdalen van de ladder
naar degene die naast je is,
de zwakkere die gepest wordt,
de medeleid(st)er die moeite heeft met gezag.
Het is een hele kunst
om de ladder af te dalen
en toch niet laag bij de grond te worden
in stoer taalgebruik en onverantwoord gedrag.

Leid(st)er zijn
is opstijgen op de ladder,
streven naar kwaliteit,
ijveren voor dat 'tikkeltje meer'.
Het vraagt veel creativiteit
om de ladder te bestijgen
en toch niet te azen
op eigen eer en ongezonde ambitie.

De bijbel vertelt ons van engelen.
Engelen gaan de ladder op en neer.
Engelen streven naar meer;
ze leren ons van het werk houden.
Engelen houden elkaar vast als een sport doorbreekt;
ze leren ons van elkaar houden.
Engelen luisteren naar Gods droom;
ze leren ons van God houden.
Moge je engelen ontmoeten op je levensweg.
Moge je zelf zo'n engel zijn.

Om de vriendschap ondereen, Gaby Quicke, 2003

Doe-momenten

- Je kan een soort estafette doen boven de grond. Iedereen staat op een stoel. De voeten mogen de grond niet raken. Het is de bedoeling dat de groep (of twee groepen tegen elkaar) van punt A naar B geraakt door de stoelen telkens door te geven. Er kan nu ook een ladder toegevoegd worden om het extra moeilijk te maken.
- Iemand staat op een ladder waaraan ten minste drie touwen bevestigd zijn. De andere leden van de groep trachten, door middel van aan de touwen te trekken of ze juist te ontspannen, de ladder 360° te doen draaien. Zorg er wel voor dat dit veilig kan verlopen!

Blind en lam

Eens stond er een groot bos in vuur en vlam.

Er waren twee mensen in dat bos.

De ene was blind,

de andere was verlamd en kon dus niet lopen.

Beide mannen hadden op zich geen schijn van kans om het bos tijdig te kunnen verlaten.

Dus kwamen ze overeen:

de blinde man zou de verlamde op zijn schouders dragen.

En omdat de verlamde man kon zien en de blinde kon lopen, werden ze samen één man.

Zo kwamen ze het bos uit en reddden ze hun leven.

Een parel voor elke dag, Chantal Leterme, 2012

Doe-moment

Bovenstaande tekst kan de start zijn van een spel. Verdeel de leden in groepjes van twee. De ene blinddoekt zich, de andere is lam. Ze moeten samen naar een veilige plaats en leggen daarvoor een parcours met hindernissen af. Maar hoe voelt dat? Na afloop vertellen ze hun ervaringen aan elkaar.

Het spel kan ook de aanzet zijn tot een concrete actie voor een goed doel, voor mensen die op de vlucht zijn voor ...

In de put

Een man viel in een put en kon er niet meer uit.

Een meelevend iemand kwam langs en zei: 'Ik voel met je mee'.

Een nuchter man kwam langs en zei: 'Het is normaal dat iemand in zo'n put valt.'

Een wiskundige berekende hoe hij precies in de put was gevallen.

Een verslaggever vroeg: 'Mag ik van jou vernemen hoe je in deze put terecht kwam?'

Een ander zei: 'Je verdient de put'.

Een klager zei: 'Je klaagt nu wel, maar heb je mijn put al gezien?'

Een optimist zei: 'Het had veel erger kunnen zijn'.

Een pessimist zei: 'Het zal nog veel erger worden!'

Een negende man kwam voorbij,
zag de man,
pakte hem bij de hand
en trok hem uit de put!

Een parel voor elke dag, Chantal Leterme, 2012

Doe-moment

Bespreek met de leden wat het precies betekent 'in de put zitten'. Misschien zijn er onder hen ook wel die al eens 'in de put' zaten, toen ze verdrietig waren, toen ze gepest werden, toen oma gestorven is ...

Laat daarna briefjes rondgaan met de vraag hoe zij concreet iemand uit de put zullen helpen? Laat de kinderen even denken. Er komen zeker mooie dingen uit. Zorg dat je ook een paar mooie én concrete antwoorden hebt van de leiding zodat je toch zeker bruikbaar materiaal hebt en gooi die in de groep.

Twee sneetjes brood

Twee sneetjes brood, een heel oud en een vers,
waren in de broodtrommel met elkaar aan het praten.

'Ik ben heel jaloers op jou', zei het verse sneetje.

'Hoe kom je daar bij?', vroeg het oude sneetje.

'Er kan jou niets meer gebeuren.

Niemand haalt het nog in zijn hoofd om je op te eten.

Maar mij kunnen ze ieder ogenblik opeten,
en dan blijft er niets meer van mij over'.

'Hoe kan je nu zo praten?

Wat is er zaliger

dan opgegeten te worden als je brood bent?

Brood dat niet gegeten wordt, deugt nergens voor,
tenzij om weggegooid te worden,
te beschimmelen en helemaal te vergaan.'

'Maar van mij blijft er toch ook niets over
als ik opgegeten wordt.'

'Heb je er dan nog nooit over nagedacht
wat er met je gebeurt als je opgegeten bent?'

'Ja ... eerst word je fijngekauwd,
dan word je doorgeslikt,
dan kom je in de buik van de mens
en daar word je fijngemaakt
tot er niets meer van je overblijft ...'
'Wel, zal ik je nu eens iets zeggen?
Als het lijkt dat er niets meer van je overblijft,
gebeurt er iets wonderlijks.
Dan stroom je door het hele lichaam van de man of vrouw
die je opgegeten heeft.
Die mens is heel blij met je,
want door jou kan hij werken en dansen
en springen en lachen ...'
'Dat heb ik nooit geweten.'

Een parel voor elke dag, Chantal Leterme, 2012

Doe-moment

Organiseer een groepsgesprek rond deze vragen:

- Wat geeft jou energie?
- Wie kan er energie gebruiken?
- Hoe kan jij energie geven aan mensen? Hoe kan jij brood zijn voor anderen?
- Hoe kunnen we met onze groep energie of brood zijn voor onze samenleving?

Na afloop kunnen jullie samen lachen, zingen, dansen en springen!

Warmte

Een rijke jood ging met zijn slee,
warm ingeduffeld
in zijn nieuwe bontmantel
op bezoek bij rabbi Mendel.

Toen hij bij het huis van de rabbi uitstapte,
botste hij op een arme mijnwerker
die de rabbi ook wilde bezoeken.
De rijke man liep recht naar de rabbi,
maar merkte
tot zijn verontwaardiging,
dat rabbi Mendel eerst
de arme mijnwerker begroette.
Als weldoener van de gemeente
– hij had onlangs nog een nieuw dak
voor de synagoge betaald –
wilde hij graag wat uitleg
over de voorkeur voor die arme mijnwerker.
De rabbi antwoordde met een vraag:
'Is die nieuwe bontjas van u echt een warme jas?'
'Ja, zeker!' zei de man.
'Kijk, die bontjas van u houdt alleen uzelf warm.
Terwijl de kolen
die deze mijnwerker gedolven heeft,
het hele dorp warm houden.
Is die man dan niet veel belangrijker?'

Een parel voor elke dag, Chantal Leterme, 2012

Doe-moment

Voorzie voldoende kleding. 'Wie trekt de meeste kleren aan?', dat is dé grote vraag. Want een kledingstuk kunnen ze niet zomaar aantrekken. Ze moeten elk kledingstuk verdienen door iets 'goed' te doen. Trek daarvoor jullie dorp of stad. Hier zijn mogelijke opdrachten: een liedje zingen voor een voorbijganger, de boodschappentas van iemand helpen dragen, een praatje maken met een bewoner van het rusthuis, iemand een knuffel geven, als iemand de auto wast even meehelpen ...